

V polovině roku nabyla účinnosti nová vyhláška č. 23/2008 - přináší garance větší bezpečnosti bydlení z hlediska požární ochrany

Dne 1. července 2008 nabyla účinnosti **nová vyhláška č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb**. Tento předpis stanoví jednotné technické podmínky požární ochrany pro navrhování, výstavbu a užívání staveb. Vyhláška je zpracována na základě nejnovějších tuzemských a zahraničních poznatků v oblasti požární ochrany staveb. Ustanovení tohoto předpisu také reagují na vstup ČR do Evropské unie a harmonizují požadavky požární bezpečnosti na stavební výrobky s evropskými předpisy.

Jakých staveb se vyhláška týká?

Vyhláška stanoví požadavky pro navrhování a provádění nových staveb, tedy těch objektů, o kterých stavební úřad pravomocně rozhodne v územním řízení, udělí jim územní souhlas anebo k projektové dokumentaci získají souhlasné stanovisko orgánu státního požárního dozoru po nabytí účinnosti této vyhlášky, tedy po 1. červenci 2008.

Pouze v § 30 vyhlášky jsou stanoveny podmínky pro užívání stavby, které se vztahují také na stávající stavby. Tyto stavby schválené **ještě před 1. 7. 2008** musí tyto podmínky v § 30 splnit do 6 měsíců od nabytí účinnosti vyhlášky (**tedy do 1. 1. 2009**).

Proč byla vyhláška vydána?

Účelem vyhlášky je především **celkové zlepšení úrovně ochrany občanů České republiky před požáry**. Toto zvýšení standardu požární ochrany staveb by mělo přinést snížení vysokého počtu usmrcených a zraněných při požárech v objektech určených pro bydlení. Při požárech v domácnostech každoročně zemřou desítky lidí a další stovky jsou zraněny, nemluvě o majetkových škodách dosahujících stamilionů korun.

Vyhláška je velmi důležitá **pro projektanty, stavebníky a také firmy a občany**, protože stanoví jednotné technické podmínky požární ochrany pro navrhování, výstavbu a užívání staveb.

Vyhláška také **harmonizuje požadavky požární bezpečnosti** na stavební výrobky s evropskými předpisy.

Co vyhláška mění?

Vyhláška přináší vyšší požadavky na vybavení nových rodinných domů a staveb určených pro bydlení **zařízením autonomní detekce a signalizace** (obecně "hlásičem požáru") a **také přenosnými hasicími přístroji**.

Hlásiče požáru do objektů určených pro bydlení

Podle vyhlášky musí **být zařízením autonomní detekce a signalizace** (tedy "hlásiči požáru") vybaveny **všechny nově postavené rodinné domy, byty, stavby ubytovacích zařízení staveniště, dále i ubytovací zařízení nebo stavby zdravotnických zařízení a sociální péče**, u kterých na základě technických norem nevzniká požadavek na vybavení elektrickou požární signalizací (EPS).

Povinnost vybavit si objekt "hlásiči požáru" se vztahuje jen **na nové stavby**, tedy na ty objekty, o kterých stavební úřad pravomocně rozhodne v územním řízení, udělí jim územní souhlas anebo k projektové dokumentaci získají souhlasné stanovisko orgánu státního požárního dozoru po nabytí účinnosti této vyhlášky, tedy po 1. červenci 2008.

Objekty schválené před 1. červencem 2008 budou muset být vybaveny "hlásiči požáru" pouze tehdy, pokud stavba či její část projde v budoucnu rozsáhlejší stavební úpravou (viz § 31).

Jaké stavby a kde přesně musí být vybaveny hlásiči požáru?

Podle vyhlášky musí být vybaveny zařízením autonomní detekce a signalizace ("hlásičem požáru") tyto nově navržené stavby:

Rodinný dům: "Hlásič požáru" musí být umístěn v části vedoucí k východu z bytu v rodinném domě, u mezonetových bytů a rodinných domů s více byty by to mělo být v nejvyšším místě společné chodby nebo prostoru. Jedná-li se o byt v rodinném domě s podlahovou plochou větší než 150 m², musí být "hlásič požáru" umístěn také v jiné vhodné části bytu.

V bytovém domě každý byt: "Hlásič požáru" musí být umístěn v části bytu vedoucí směrem do únikové cesty. Jedná-li se o byt s podlahovou plochou větší než 150 m² a v mezonetových bytech, musí být umístěn další "hlásič požáru" v jiné vhodné části bytu.

Stavba ubytovacího zařízení, u které nevzniká požadavek na vybavení elektrickou požární signalizací: "Hlásič požáru" musí být umístěn v každém pokoji pro hosty, společných prostorech a v části vedoucí k východu z domu, pokud se nejedná o chráněnou únikovou cestu.

Stavba sociální péče, na kterou se nevztahuje požadavek na zajištění elektrickou požární signalizací: "Hlásič požáru" musí být umístěn v každé ubytovací jednotce a v části vedoucí k východu z domu, pokud se nejedná o chráněnou únikovou cestu.

Stavba ubytovacího zařízení staveniště: "Hlásič požáru" musí být umístěn v každém pokoji určeném pro ubytování osob a v části vedoucí k východu z ubytovacího zařízení staveniště.

Ve vyspělých státech je "hlásič požáru" na rozdíl od ČR **naprosto běžným vybavením domácnosti** - např. v Dánsku požární hlásičem vybaveno 75 % všech domácností, ve Finsku je to dokonce 98 % domácností, v Norsku 97 %, ve Švédsko 68 %, a ve Velké Británii je podle odhadů požárními hlásiči vybaveno 75 - 80 % nemovitostí. Povinnost vybavit si domácnost požárními hlásiči existuje hned v několika členských zemích EU.

Autonomní "hlásiče požáru" představují vyzkoušený, efektivní, na údržbu nenáročný a finančně dostupný (cena v řádech stovek korun) prostředek požární prevence, který zajišťuje včasné zjištění požáru v kteroukoliv denní či noční hodinu. "Hlásič požáru" tím výrazně zvyšuje šance na přežití a chrání majetek v domácnosti před ničivým požárem.

Přenosné hasicí přístroje do nových rodinných domů

Vyhláška č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb přináší také změny v oblasti vybavenosti objektů přenosnými hasicími přístroji.

Všechny nově postavené rodinné domy (tedy ty, o kterých stavební úřad pravomocně rozhodne v územním řízení nebo jim udělí územní souhlas po nabytí účinnosti této vyhlášky, tedy po 1. červenci 2008) **budou muset být vybaveny přenosným hasicím přístrojem s minimální hasicí schopností 34 A.** (Údaj o hasicí schopnosti musí být uveden na štítku každého prodávaného přenosného hasicího přístroje). Upozorňujeme, že vyhláška sice pro rodinné domy stanoví přenosný hasicí přístroj na požáry typu A (požáry pevných látek), ale na trhu existují také přenosné hasicí přístroje splňující povinné minimum, které mají univerzální hasicí náplň určenou nejen pro požáry pevných látek, ale i požáry kapalin (typ B) a plynů (typ C).

Navíc je třeba si uvědomit, že **občané si nemusí pořizovat přenosný hasicí přístroj přesně s označením 34 A.** Namísto jednoho se mohou vybavit i dvěma nebo více přenosnými hasicími přístroji s menší hasicí schopností, ovšem součet jejich hasicích schopností pro požáry typu A musí dosáhnout alespoň stanovené minimum 34.

Kromě rodinného domu vyhláška rovněž v příloze č. 4 s ohledem na jejich hasicí schopnosti přesně stanoví počet, druhy a umístění přenosných hasicích přístrojů **v nových bytových domech, ubytovacích zařízeních, garážích a prodejních stáncích.**

Zde však je třeba zdůraznit, že již podle současných předpisů musí být např. společné prostory v bytových domech nebo garáže vybaveny přenosnými hasicími přístroji - vyhláška č. 23/2008 v této oblasti přináší pouze zpřesnění.

LINKY TÍSŇOVÉHO VOLÁNÍ

„150“ hasiči

„112“ jednotné evropské číslo tísňového volání

Požáry v domácnostech

Statistické údaje jednoznačně dokládají, že požáry v domácnostech mají nejtragičtější následky. Každý rok při nich zemřou desítky osob, zraněny jsou stovky osob a způsobené škody dosahují stamilionů korun.

Na požárech v domácnostech má největší podíl obyčejná lidská neopatrnost. Zde můžeme jako nejčastější příčiny vzniku požáru uvést kouření a zacházení s otevřeným ohněm – ať již se jedná o zapomenuté potraviny na vařiči, nevhodně odložené nebo odhozené nedopalky cigaret, svíčky ponechané bez dozoru v těsné blízkosti hořlavých látek, případně používání hořlavých kapalin (benzín, nafta, petrolej apod.) při zapalování v kamnech.

Jednou z příčin vysokého počtu úmrtí při požárech je neopatrnost osob při vytápění svých domovů. Při provozu topidel se ne vždy dodržují potřebná bezpečnostní pravidla, velmi často je zanedbávána údržba topidel, kouřovodů a komínů. Poměrně často jsou nevhodně uskladňována tuhá paliva.

Naše byty a rodinné domy jsou doslova přecpány vybavením z materiálů, které se snadno vznítí a rychle hoří, přitom dochází k úniku značného množství vysoce toxického kouře (například čalouněný nábytek, bytové textilie, matrace, plastové bytové doplňky).

Velký počet požárů v domácnostech souvisí s tím, že se lidé doma cítí bezpečně a drobné nehody podceňují, přestože tyto mnohdy vedou ke vzniku požáru. Nebezpečí může plynout i z běžných činností v domácnosti jako je hra dětí, vaření, kutilství apod.

V roce 2007 došlo v domácnostech k celkem 2652 požárům, při nichž zemřelo 58 osob (téměř polovina všech úmrtí u požárů) a dalších 473 bylo zraněno. Přitom požáry v domácnostech činily jen 11,8% z celkového počtu požárů, majetkové škody způsobené požáry v domácnostech dosáhly částky 335 milionů korun.

Ze statistiky požárů za posledních pět let vyplývá, že hasiči likvidují každý den průměrně sedm požárů v domácnostech, denně je při těchto požárech zraněna alespoň jedna osoba a smrt si požáry v domácnostech vyžádají průměrně jednou za pět dní. Požáry za sebou v domácnostech zanechaly za posledních pět let škody v astronomické výši 1,4 miliardy korun, lidé tak v průměru denně přicházejí o majetek v hodnotě 777000 korun.

Nejčastější příčiny tragických požárů v domácnostech v roce 2007

- kouření
- nesprávná obsluha topidla
- používání otevřeného ohně k osvětlování, rozehrívání

Nejzrádnější jsou požáry v noci, kdy lidé v objektech spí a není nikdo, kdo by si požáru včas všiml. Tři ze čtyř obětí požárů neuhoří, ale zemřou kvůli nadýchání se toxických zplodin hoření vznikajících při požáru.

Zejména v noci tak na nás číhá nebezpečí, protože kouř je rychlejší a tišší než oheň a již dvě nebo tři nadechnutí bývají smrtelná.

Jednou z cest, jak preventivně předejít vzniku ničivého požáru, je vybavit si domácnost autonomními "hlásiči požáru," které včas detekují vznikající požár a akustickým signálem na ně upozorní. Lidé pak mají mnohem větší šanci situaci včas vyřešit - zavolat hasiče, příp. opustit ohrožený prostor. Tyto hlásiče tak mohou zachránit lidské životy - navíc jejich cena není nikterak horentní, hlásiče požáru si lze pořídit již za 300 korun.

Kromě jednoduchého zařízení k rychlému zjištění vzniklého požáru (autonomní "hlásiče požáru,") je vhodné si domácnost vybavit také prostředky pro hašení (např. přenosný hasicí přístroj nebo hasicí sprej). Dodržovat základní bezpečnostní pravidla a přijmout opatření, která omezují riziko vzniku požáru v domácnosti, nestačí. Každý vlastník objektu by měl zároveň pečovat také o řádný technický stav stavby včetně technických zařízení.

Z Vaší domácnosti se může v okamžiku stát zakouřená a rozžhavená smrtící past. To, zda se i Vy stanete obětí, záleží hlavně na Vás. Proto:

Instalujte a užívejte tepelné a jiné spotřebiče v souladu s průvodní dokumentací výrobce.

Nenechávejte bez dozoru otevřený plamen plynového sporáku, krbu a dbejte zvýšené opatrnosti při vaření, aby nedocházelo ke vznícení připravovaných potravin. S otevřeným ohněm zbytečně neriskujte. Zdroje otevřeného ohně jako jsou svíčky nebo teplomet nenechte hořet bez dozoru, umístěte je tak, aby nemohly zapálit materiály v okolí.

Při kouření cigaret a odhazování nedopalků do odpadkových košů dbejte na dokonalé uhašení nedopalků cigaret, pozor na pokládání cigaret na hořlavý materiál. Velmi nebezpečné je pak kouření v posteli, zvláště pokud jste pod vlivem alkoholu nebo jiných drog.

Nechejte si pravidelně čistit a kontrolovat komíny. Kouřovody a topidla udržujte v řádném technickém stavu.

Žhavý popel ukládejte na bezpečné místo, nejlépe do nehořlavých nádob.

Užívejte výhradně topiva pro dané topidlo určené, nezapalujte pomocí vysoce hořlavých látek (např. benzínu) a netopte např. odpady, plasty apod. Neumísťujte do blízkosti topidel žádné hořlavé látky, jinak hrozí vznik požáru vlivem sálavého tepla. Bezpečná vzdálenost by měla být stanovena v návodech použití - pokud není k dispozici, lze pak využít přílohu č. 8 vyhlášky č. 23/2008 Sb., kde jsou stanoveny bezpečné vzdálenosti různých spotřebičů od hořlavých hmot.

Zamezte přístupu dětí k možným zdrojům otevřeného ohně, zápalkám, zapalovačům, apod. Udělejte si čas a vysvětlete jim, že oheň je dobrý sluha, ale zlý pán ! Poučte své děti o nebezpečí vzniku požáru.

Vybavte si svou domácnost **autonomními "hlásiči požáru,"** které vás na hrozící nebezpečí včas upozorní.

Budte vybaveni funkčními **jednoduchými hasebními prostředky (přenosný hasicí přístroj, hasicí sprej).**

Hlavní vypínače elektrického proudu, uzávěry vody a plynu musí být řádně označené a přístupné.

Udržujte dobrý technický stav zařízení (včetně rozvodů el. energie, plynu, topidel).

Udržujte pořádek a čistotu na půdách a ve sklepích.

Chodby, schodiště, únikové cesty a východy udržujte volné k evakuaci osob, materiálu či vedení hasebního zásahu.

Řádně a bezpečně ukládejte hořlavý materiál a látky mající sklon k samovznícení (např. seno, bavlna, uhlí).

Když opouštíte domov, nezapomeňte zhasnout světla, vypnout elektrické spotřebiče, vypnout elektrický nebo plynový sporák, uhasit otevřený oheň (krb), zastavit vodu. Ujistěte se, že jsou zavřena okna a dveře.

LINKY TÍSŇOVÉHO VOLÁNÍ

„150“ hasiči

„112“ jednotné evropské číslo tísňového volání

Autonomní hlásič požáru patří do domácnosti - aneb „lepší když vás budí hlásič, než hasič“

Autonomní "hlásič požáru" je jednoduché zařízení, které obsahuje v jedné krabičce všechny komponenty potřebné pro spolehlivou detekci kouře a vyvolání poplachu (zvukovým signálem). Ačkoliv jejich užívání není v českých domácnostech na rozdíl od zemí západní Evropy ještě příliš rozšířeno, jde o finančně dostupné zařízení s jednoduchou instalací (např. pomocí vrutů). "Hlásič požáru" dokáže fungovat "autonomně", tedy nezávisle na jiných zdrojích energie, stačí mu běžné baterie.

Čidla hlásiče dokáží požár (resp. kouř z požáru) včas detekovat a silným akustickým signálem na něj upozorní uživatele domácnosti (domu), kterým tak umožní nebezpečí zlikvidovat již v zárodku či ohrožený prostor včas opustit a přivolat hasiče. Ze zkušeností záchranářů plyne, že právě **včasné zjištění požáru je rozhodující pro záchranu lidských životů** a "hlásiče požáru" tak **výrazně zvyšují šance na přežití**. Nebezpečí hrozí např. v noci, kdy lidé spí a není nikdo, kdo by si požáru včas všiml a zalarmoval ohrožené osoby. Tři ze čtyř obětí požárů neuhoří, ale zemřou kvůli nadýchání se toxických zplodin hoření vznikajících při požáru. Kouř je rychlejší a tišší než oheň a i malý požár dokáže po pár minutách zaplnit byt vysoce toxickými zplodinami, které již při několika vdechnutích způsobují smrt člověka. Zachránit nás může jen včasné varování.

Autonomní „hlásiče požáru“ tak mohou zachránit četné životy – **navíc jejich cena není nikterak horentní**, pohybuje se v řádech stovek korun. Záleží na každém, jak vysokou míru bezpečnosti si chce zajistit pro sebe a své blízké, jak kvalitní prostředky si pořídí a zda si domácnost vybaví také dalšími, třeba i nákladnějšími, prostředky v oblasti požární ochrany.

Pořízení „hlásiče požáru“ je však určitě výhodná investice, hlásič dokáže zachránit život a zdraví. **V porovnání s hodnotou věcí ve vaší domácnosti, o které vás případný požár snadno připraví, je navíc částka za pořízení hlásiče zanedbatelná.**

Jaký typ hlásiče požáru je povinný a kde ho lze koupit?

Vyhláška č. 23/2008 Sb. stanoví, že domácnosti v nových objektech (tedy schválených po 1.7. 2008) musí být vybaveny **autonomními hlásiči kouře**.

"Hlásič požáru" musí odpovídat technickým normám, měla by tedy na něm být značka **"CE"**, která garantuje, že výrobek odpovídá evropským harmonizovaným normám. Důležité je kupovat výrobek se srozumitelným návodem k instalaci a použití v českém jazyce.

I když se povinné vybavení požárními hlásiči týká pouze nových či nově rekonstruovaných staveb, MV-generální ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR **doporučuje občanům, aby si "hlásiče požáru" pořídili do všech domácností**. Stále totiž platí heslo "lepší když vás budí hlásič, než hasič."

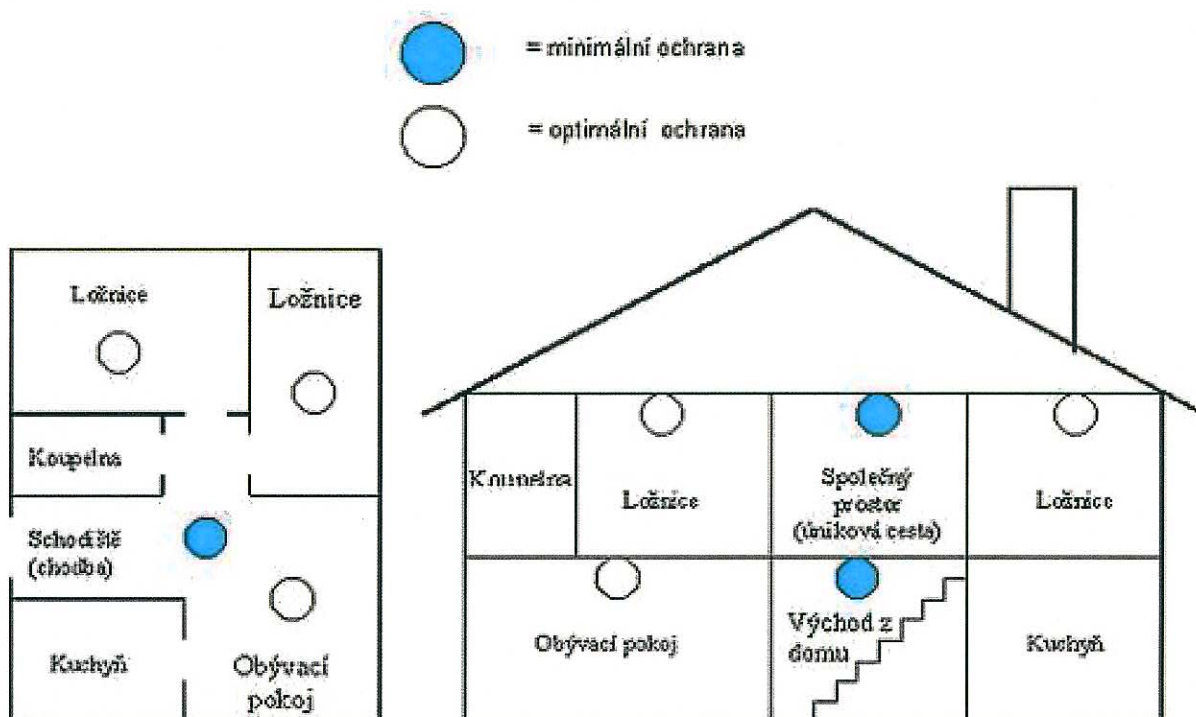
Kam umístit hlásič požáru?

Instalace autonomního "hlásiče požáru" není nikterak složitá a měl by to zvládnout každý domácí kutil - stačí k tomu např. hmoždinky a běžné nářadí. Při jejich instalaci se vždy postupuje podle návodu výrobce. Upozorňujeme ale, že pokud se bude "hlásič požáru" pořizovat do nové stavby, tedy do objektu schváleného až po 1.7. 2008 jak povinně stanoví vyhláška č. 23/2008 Sb., pak by měl hlásič v souladu s

projektovou dokumentací stavby nainstalovat vyškolený odborník, který musí jeho instalaci ještě před začátkem užívání prokázat stavebnímu úřadu, a to předložením dokladů o montáži a funkčnosti.

Výrobci těchto zařízení většinou doporučují "hlásiče požáru" umísťovat doprostřed stropu, minimálně však ve vzdálenosti 60 cm od stěny, ve výšce maximálně 6 metrů od podlahy. "Hlásiče požáru" není vhodné umísťovat v blízkosti ventilátorů, svídel nebo jiných zdrojů tepla, ani ve vrcholech půdních prostorů střech tvaru a v prostorách prашných či velmi vlhkých (koupelny).

Vhodné rozmístění hlásičů požáru



Minimální podmínky umístění hlásičů v objektech určených pro bydlení stanovi vyhláška č.23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb.

Podle vyhlášky by měl být hlásič umístěn v části vedoucí k východu z bytu (rodinný dům), respektive v části bytu vedoucí směrem do únikové cesty (byt v bytovém domě). Umístit hlásič v centrální části bytu je nejvýhodnější proto, že se zde potkávají vlastně všechny nebo více částí bytu. V případě, že by vznikl požár v jedné z místností, tak by se kouř šířil i do těchto centrálních prostor s "hlásičem požáru," který by uživatele bytu včas upozornil na nebezpečí. Navíc hlásič v centrální části bytu garantuje ochranu všech osob, které se mohou nacházet na různých místech bytu.

Optimální ale samozřejmě je, pokud máte hlásič v každé obytné místnosti, nebo alespoň v centrální části bytu a na každém podlaží domu, a pak také samozřejmě tam, kde lze předpokládat možnost vzniku požáru (např. dílna, garáž).

LINKY TÍSŇOVÉHO VOLÁNÍ

„150“ hasiči

„112“ jednotné evropské číslo tísňového volání

Přenosné hasicí přístroje

Hasicí přístroje jsou používány v počáteční fázi vzniklého požáru. Při vlastním použití hasicích přístrojů je nutno zachovat klid a rozvahu. Zásah je nutno provádět vždy po směru větru a vystřikující proud hasiva musí směřovat vždy od okraje požáru směrem do požáru. Dle typu a množství hasiva v hasicím přístroji je doba činnosti 6-60 sekund a dostřik 2-6 m.

Hasicí přístroj je tlaková nádoba naplněná hasivem a opatřená zařízením, kterým se přístroj uvádí v činnost. Hasivo je vytlačováno samočinně a to buď trvalým tlakem, nebo tlakem z patrony.

Uvedení hasicího přístroje pod stálým tlakem do činnosti je velice jednoduché. Stačí vytrhnout zajišťovací kolík a po stisknutí páky ventilu je hasicí přístroj okamžitě funkční. Tyto hasicí přístroje jsou většinou osazeny manometrem, který nám trvale ukazuje, zda-li je v hasicím přístroji potřebný provozní tlak.

Uvedení do činnosti hasicího přístroje s tlakovou patronou je trochu složitější. Po vytržení zajišťovací pojistky udeříme na nárazníkovou armaturu a vyčkáme (5-10 vteřin), než dojde k přemístění výtláčného plynu z tlakové patrony do nádoby hasicího přístroje. Poté je hasicí přístroj připraven k hašení.

Správná volba hasicího přístroje je podmíněna druhem hořlavé látky. Dle druhu hořlavé látky rozlišujeme tzv. třídy požáru.

Třída požáru A - požáry pevných hořlavých látek hořící plamenem nebo žhnutím. Jedná se zejména o dřevo, papír, slámu, uhlí, gumu, textil, plast apod. Pro tuto třídu požáru jsou vhodné hasicí přístroje **vodní, pěnové a práškové**.

Třída požáru B - požáry hořlavých kapalin a látek které do kapalného skupenství přecházejí. Jedná se zejména o benzín, naftu, oleje, barvy, laky, mazadla apod. Pro tuto třídu požáru jsou vhodné hasicí přístroje **pěnové, práškové a halonové**.

Třída požáru C - požáry plynných látek hořících plamenem. Jedná se zejména o propan-butan, zemní plyn, svítiplyn, acetylen, metan, vodík atd. Pro tuto třídu požáru jsou vhodné hasicí přístroje **práškové, hasicí přístroje s náplní CO₂** (nazývané sněhový hasicí přístroj) a **halonové**.



Třída požáru D - požáry lehkých alkalických kovů např. hořčíku a jeho slitiny s hliníkem. Při hoření těchto kovů dochází k vývinu obrovských teplot, hašení takovýchto požárů vyžaduje použití **speciálních suchých hasiv nebo speciálně upravených prášků**

Třída požáru F – požáry jedlých olejů a tuků (rostlinné nebo živočišné oleje a tuky) ve fritézách, pánvích a jiných kuchyňských zařízeních .

Abychom nemuseli složitě přemýšlet jaký druh a jak máme použít hasicího přístroje, na obalu je uveden návod a zároveň jsou znázorněny piktogramy s třídou požáru, pro který je vhodný hasicí přístroj.

POZOR!!!

Vodní a pěnový hasicí přístroj nesmí být použit na hašení požáru zařízení pod elektrickým proudem.

Práškovým a sněhovým není vhodné hasit požáry sypkého materiálu a prachu – nebezpečí vzniku výbušné směsi se vzduchem, resp. výbuchu.

Při hašení hasicím přístrojem s náplní CO₂ nebezpečí vzniku popálenin chladem (omrzlin) – při kontaktu s nechráněnou pokožkou.

Hasivo	Třída požárů				
	A	B	C	D	F
Voda	+++	+	+	-	--
Hasicí pěna	++	+++	-	-	+
Hasicí prášek BC	+	++	++	-	-
Hasicí prášek ABC	--	++	++	-	-
Hasicí prášek D	-	-	--	++	-
Halony	-	++	++	--	-
CO2	-	++	++	-	-

Vysvětlivky: +++ velmi vhodné, ++ dobré, + vhodné za určitých podmínek,
- nevhodné, -- nebezpečné

Pokyny pro použití přenosných hasicích přístrojů

1. Stříkací trysku nasměřujte na požár.
2. Uvolněte pojistku a spust'te hasicí přístroj.
3. Proveďte hasební zásah.

Na co si dát pozor a jak postupovat správně

- pozor na směr větru – proud hasiva nasměřujte vždy po větru
- haste přerušovaně
- směr hasiva soustřeďte na hořící látku, nikdy nestříkejte do plamenů a kouře
- hořlavé kapaliny, které vytékají haste směrem od místa vytékání směrem k hořící louži a zpět
- větší požáry zdolávejte vždy pomocí několika hasicích přístrojů
- hasicí přístroje nasazujte postupně nikoli současně
- při hašení hasicími přístroji je vhodné kombinovat s jinými technikami hašení
- zabezpečte, aby použité hasicí přístroje byly neprodleně znovu naplněny a umístěny na určená místa
- zajistěte dodržování termínů pro kontroly provozuschopnosti hasicích přístrojů odbornou firmou (minimálně 1 x ročně)

LINKY TÍŠŇOVÉHO VOLÁNÍ

„150“ hasiči

„112“ jednotné evropské číslo tísňového volání